

ще има правилни отношения. Следователно, ако работите съ ума си, ще вложите въ него електричество; ако работите съ сърцето си, ще вложите въ него магнетизъмъ. Вие не можете да внесете никаква култура въ сърцето си, ако не внесете въ него магнетизъмъ. Вие не можете да вложите никаква култура въ ума си, ако не внесете въ него електричество. Електричеството и магнетизмътъ сж живи сили, които сжществуватъ едновременно и въ подсъзнанието. Азъ не говоря за механическитѣ сили. Магнетизмътъ е сила, която изтича отъ Бога. И когато се говори за Любовь къмъ Бога, това подразбира, че ние съзнаваме този Божественъ законъ. И електричеството сжщо произтича отъ Бога. Значи, като слизатъ тия двѣ сили отъ Бога, магнетизмътъ влиза въ сърцето, а електричеството въ ума на човѣка, и посредствомъ тѣхъ той може да прѣмахне всички прѣпятствия, които срѣща на пътя си. Само по този начинъ човѣкъ може да работи съ Бога.

Като разглеждаме въпроса за самосъзнанието у човѣка, то често се явява като спънка, като прѣпятствие въ неговия животъ. Да съзнавашъ, че си много нѣщо, че всичко можешъ да направишъ, това значи да се спънешъ. Напримѣръ, нѣкое малко дѣте срѣща на улицата едно свое другарче, по-малко отъ него, и го набива. Другъ пътъ срѣща друго дѣте, и него набива. Следъ това срѣща трето, четвърто, и тѣхъ набива. Въ неговото съзнание се изработва мисълта, че то може да направи много нѣща. Случва се, обаче, друго дѣте, по-силно отъ него, го срѣща на улицата, хваща го, набива го, тупва го на земята и си заминава. Това дѣте вижда вече, че има по-силни отъ него, т. е. има и по-високо съзнание отъ неговото. По сжщия начинъ и учениятъ човѣкъ, като това дѣте, казва: „Това мога да направя азъ, онова мога да направя, всичко мога да направя.“ Но следъ време вижда, че не може да направи всичко. Нѣкой човѣкъ отива въ едно събрание да държи рѣчь. Той се чув-